

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Devoti Admodum Et Consolatione Pleni Confessionales Psalmi Septem

Isidorus <A Cruce>

Dillingæ, 1675

Ad Contriti cordis Animam Peccatricem Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53188](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53188)

A D

Contriti cordis

A N I M A M

PECCATRICEM

P R Æ F A T I O.

D Assus olim ecstasim
Amoris sui **D E V S**
(ut cum consultis-
simo Arcopagi Synedrita
Dionysio dicamus) tandem
post exacta infiniti tempo-
ris (æternitatis) intervalla

A 4

ple-

nis extra se fontibus in Creaturas exundavit, suumque totius bonitatis, atq; inexhaustæ felicitatis pelagus, in hunc Visibilem Mundum dispensavit. Quem cum tribus digitis sacratæ suæ Triados, pari per singulas personas omnipotentiam concurrentis, appendisset (Is. 40.) in eam potissimum cogitationem exarsit, uti eo, velut amoris sui testatissimo pignore humanos animos sibi devinciret.

At

P RÆ F A T I O. 3

At quando id (proh
dolor!) obtinere ab ingra-
tissimis (jam non homini-
bus , verùm bestiis) haud
potuit ; ipso jam tum pro-
toparente , atque adeò pri-
mo homine , turpiter in
Creatorem suum Rebelli ,
secúmque in fatalem DEI
hostilitatem trahente uni-
versum humanum genus :
nondum tamen idcirco Im-
patientia vinci potuit ter
Opt. illud Numen , & Mi-
sericordiarum pater ; *cuius*

A 5

(quis

(quis capiat?) *deliciae sunt,*
esse cum filiis hominum.
(*Prov. 8.*) Verùm velut exi-
gua, suâq; Maiestate etiam-
num indigna forent in hu-
manam gentem collata ea
beneficia ; idcirco quod
postmodum uni Davidi per
Prophetam amanter infi-
nuavit, id universo Morta-
lium cætui longè antè a-
mantissimè decrevit : *Si*
parva sunt ista, adiiciam
tibi multò maiora. (*2.*
Reg. 12.)

Si

P RÆ F A T I O.

Si ergo parùm est , pec-
catrix anima ! Creâsse te , &
universa propter te : conser-
vâsse te , & cuncta propter
te : nutritivisse , & cuncta pro-
pter te : tuitum esse , & cun-
cta propter te , à periculis ,
à casu , à clade , & cuncta
propter te ; tantummodò con-
fide , & *adijciat* , *adijciat*
profectò tibi multò maio-
ra !

Et sanè , tametsi in se gran-
de , parvum tamen extra in-
iuriam dicitur , quodcunq;

in ambitu naturæ benefici-
cium adnumeras, si ad ob-
stupefcendum illud, & fu-
per omnem naturam inso-
lens donum DEI id contu-
leris. Ecquod illud? inquis.
Aures arrige Anima! *Quo
sic DEVS dilexit mun-
dum, ut filium suum Vni-
genitum daret. (Ioan. 3.)*
darétque, proh! quanta pas-
surum, acerbissimè mori-
turum, honoris turpissi-
mam, vitæ dolendissimam
jacturam subiturum!

Aures

Aures Ambrosio porri-
ge anima, extra se rapto, &
exclamanti (l. 2. de Jacob,
& vit. beat. c. 6.) *Tantum*
fuit Domino studium tuæ
salutis, ut propemodum
de suo periclitaretur, dum
te lucraretur! Ah! Vtique!
Adijciam tibi multò ma-
iora!

Cerne, quisquis titulum
ambis Contrito Corde Pu-
blicani, cerne, quàm cumu-
latè id præstiterit fidelis pro-
missor DEVS! Condidit,
accen-

accendit unâ parte stellatos
lucidissimè Cælos: Tuî gra-
tiâ condidit, *accendit. Si
parva sunt ista.* Cerne, al-
terâ parte factorem Cælo-
rum, luminis totius in no-
bis fontem, lumen de lu-
mine, D E V M verum de
DEO vero, in patibulo *ex-
tingui!* Propter te extinxit.
Nunquid *multò* (putas)
maiora adiecit?

Condidit terram, eîque
liberaliter omni ex parte
benedixit, (Gen. I.) Pro-
pter

P R Æ F A T I O.

propter te benedixit. Si parva sunt ista, audi suomet maledicentē Crucifixo: *Maledictus omnis, qui pendet in ligno!* (Gal. 3.) Propter te maledixit: *Christus enim nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum.* (Ibid.) Nunquid multò maiora adiecit?

Perfecit Pater Cælum,
& terram, & omnem or-
natum eorum. (Gen. 2.)
Propter te perfecit. Si par-
va sunt ista, respice in fa-
ciem

ciem Christi tui (Ps 83.)
cui omnem Ornatum abstulit: *Quoniam non est species ei, neque decor; Vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus eius, & despectus! (Is. 53.)* Propter te omni Ornatu DEI filius nudatus est. *Nam nos livore eius sanati sumus.*
(Ib.)

(*Ib.*) Ah ! nunquid *multò*
maiora adiecit ?

Mirare porro unâ parte,
quomodo cunctas tibi Cre-
aturas , in potestatem , ci-
búmque concessit ! *Omne*
quod movetur & vivit ,
erit vobis in cibũ; quasi ole-
ra virentia tradidi vobis
omnia. (Gen. 9.) Si parva
sunt ista ; obstupeſce parte
alterâ , oblatam tibi pro ci-
bo vivificantem Carnem fi-
lii D E I , pro potu vivum
eius sanguinem , pro dul-
cissi-

cissimo Condimento Veneranda D E I Ecclesiæ Sacramenta, cum animæ incomparabili gustu. Eia! *nunquid multò maiora adiecit?*

At, quid hæc ingero tibi peccatrix anima? nota oh! nimium tibi! Quorū acerbâ Recordatione, & ingratiſſimam te bestiam lubens agnoscis, Divinâ exprobratione tacta: *Hæcine reddis Domino, anima stulta & insipiens? (Deut. 32.)* Et
ex

ex profundo animi rubo-
 rem induis : *Confusio fa-*
ciei mea cooperuit me !
Pf. 43.) & multitudine sce-
 lerum inspectâ , propemo-
 dum deliquiô urgeris. Et
 accusari coram DEO, & cæ-
 lo in singula momenta ve-
 hementer times : *Diffa-*
mata enim es, quasi dissi-
pâsses bona illius. (Luc.
16.) Et ad *Rationis red-*
denda Vocem (ibid.) vix
 non desperabundè te in-
 fers : Nempe, *si voluerit*
 homo

homo contendere cum
DEO, non poterit ei re-
spondere unum pro mille
(Iob. 9.)

Memorem te præterea
lascivientis Juventutis tuæ
merito extremè pudet: ex-
clamantem *Delicta Juven-
tutis meæ, & Ignorantias
meas ne memineris Do-
mine!* (Ps. 24.) Inspici-
ens verò modernā ætatem,
haud dissimilem te putas
magno peccatori, qui di-
xit: *Afflictus sum, & hu-
milia-*

miliatus sum nimis, rugiebam à gemitu Cordis mei. (Ps. 37.) Et idcirco lacrimabiliter Tu ímet te denique miseret, in extremis angustiis, sine spe, uspiam, ullo tempore evadendi cōstitutæ: Scrutans est enim Corda, & Renes DEVS! (Ps. 7) Qui nihil impunè fert, sed in tetrum carcerem mittit: Vnde non exhibis, donec reddas novissimum quadrantem. (Matth 5.)

Periculis ergo terreris de die,

die, dum haud firmius,
quàm super Aranearum te-
lam, puteo Infernali obten-
sam stare te, perspicuè cer-
nis: *Pepererunt enim pec-
catores iniquitatem &c.
& telas Araneæ texuerunt*
(*Is. 59.*) Nec minora de
nocte subeunda pericula ti-
bi; rodente etiam tum con-
scientiâ, & tetrîs oberranti-
bus spectrîs interitum com-
minantibus: *In horrore
Visionis nocturnæ, quan-
do solet sopor occupare ho-
mines,*

mines, pavor tenuit me, & tremor, & omnia ossa mea perterrita sunt. Et quum spiritus (vindex) me praesente transfiret, inhorruerunt pili Carnis meae. (Iob. 4.)

Hæc tanta, tam horrida cum patiâre ob extremam ingratitude[m] erga Amorem tuum, pretiosa, ab DE ipso Sanguine redempta anima: nunquid hiantē gutture mordebis hamum, extracturum te de lacu Misericordiae, & de luto facis?
(Ps. 39.)

(Ps 39.) Anhelante omnino pectore (quis dubitet?) prehendes manum, volentem liberare te: dicēsque jucundissimâ voce: *Tenuisti manum dexteram meam, & in Voluntate tua deduxisti me!* (Ps 72.)

Non aspernaberis prodige fili; non non, pientissimum patris gremium, plene te sinu anxie expectantis. (Luc. 15.) Pavida, ab extremo pereundi periculo, Columbula, in medio Aëris à
Tar-

Tartareo milvo deprehen-
sa, abscondi gesties *in fora-*
minibus petra, in Caver-
na Maceria. (Cant. 2.)

Virulento serpentis ictu tu-
mida, mox interitum alla-
turô, (Num. 21.) festina, fe-
stina remedium petes, à
pretiosa Sanguinis Divini
Theriaca, in intima tui Cor-
dis uberi sese amne insinua-
turâ.

Hæc tu, conscia tibi plu-
rimorum malorum anima,
quàm libenter, ut spes est,

B

præ-

præstabis, tam promptum,
tam volentē, quin stimula-
torē habes omnī momento.

DEVM tuum, Piscatorem
tuum, Patrem tuum, Refu-
gium tuum in petra, Medi-
cum tuum; ecce jam nunc
auribus tuis suavissimè, ut
olim suarum uni sponsæ in-
clamantem: *Salvabo te,*
Et liberabo te, noli time-
re! cum inimicis meis ter-
ram lambisti, Et mel inter
spinas linxisti, (Psal. 71.)
tandem revertere ad me,

Et

Et ego suscipiam te, Et
torrente Voluptatis tuæ
inebriabo te! (Ps. 35.) O
sermo efficax Et penetra-
bilior omni gladio anci-
piti, pertingens usque ad
divisionem animæ Et spi-
ritûs, compagum quoque
ac medullarum. (Hebr. 4.)
Quis non moveatur, non
revertatur?

Itâne? contriti paulatim
Cordis anima! Et hæc fe-
riò? En ergo obsecro! pro-
movendo proposito tuo,

B 2

rever-

revertendi ad DEVM tuum
expeditissimam (quisquis
est pientissimus Author) vi-
am compendio instruxit,
qui parvulum hunc præsen-
tem, eúmque adeò Manua-
lem Libellum lucubravit,
quem PSALMOS CON-
FESSIONALES in-
scripsit; persuasus, nî fal-
lor, illâ Divi Gregorii l. 8.
Mor. verissimâ Gnomê:
*Qui promereri vult, quod
expetit, debet malum Con-
fiteri quod fecit.* Viâ, si
Divi.

Divino Oraculo credis, brevissimâ, restituendi se superum favori, & extremam perniciem declinandi: *Dixi enim confitebor adversum me iniustitiam meam Domino; & tu remisisti impietatem peccati mei. (Ps. 31.)*

Confessio ergo sincera, humilis, D E O tuo facta, verè seriûmque proponens, via prima est, ad Amicitiam D E I denuo promerendam; Cuius Confessionis

modum in laudato habes
præfenti libello. Quem le-
ge, intellige, nec poteris le-
ctum non probare. Datur
is denuo ad prælum, (post
plurimas editiones) bono
omnium publico, & singu-
lorum privato: Quos in-
ter Tu quoq; habe,
fruere !

